

**Ceremonijalna
Razdvojna linija
U Istoriji Adventizma**

Adrian Ebens

Štampano u Australiji
Maranatha Media
Maranathamedia.com

U Sjedinjenim Američkim Državama štampala
Talking Rock Sabbath Chapel
1250 W. Price Creek Rd
Talking Rock, GA 30175
706.692.8954
www.talkingrocksabbathchapel.com

Novembra 2015

Mnogi su postavljali pitanja u vezi pisma iz 1882 godine koje je Jelena Vajt pisala svojoj snaji Meri Vajt:

“Molim te, ako ti je moguće, nabavi mi dobru kutiju svežih haringa. Ove poslednje koje mi je Villi kupio, su gorke i stare. Ako možeš, kupi mi pola tuceta konzervi dobrog paradajza. Trebaće nam. Ako možeš nabaviti nekoliko konzervi dobrih ostriga, uzmi ih.” (Pismo 16, 1882, 31 maj, 1882, u Healdsburg, Kalifornija.)

Kako je Jelena Vajt mogla da poželi ostrige još 1882 godine, kada mi danas znamo da one pripadaju listi nečiste hrane? Mnogi će se verovatno iznenaditi kad saznaju da Jelena Vajt nije potpuno napustila upotrebu mesa sve do 1894 godine.

“Od Kampa u Brajtonu {januar 1894} ja sam potpuno uklonila meso sa svog stola. To znači da, bilo kod kuće ili na drugom mestu, moja porodica nece upotrebljavati ništa od ovoga, niti će biti postavljeno na moj stol. Mnogo toga mi je bilo otkriveno po pitanju ovog predmeta, u toku noćne vizije. (Pismo 76, 1894; Saveti o Zdravlju i Ishrani strana. 488)

Važno je da shvatimo da su Adventisti došli iz protestantske Amerike i čvrsto su se držali mišljenja da su starozavetni zdravstveni zakoni deo ceremonijalnih zakona i da nisu obavezni u dispencijaciji evandjelja. Mnoge adventiste će iznenaditi kad saznaju da je Džejms Vajt branio upotrebu svinjetine na ovaj način:

Neki od naše dobre braće su uznemireni u vezi upotrebe svinjetine. A nekoliko njih je prestalo sa upotrebom misleći da Biblija zabranjuje njenu upotrebu. Mi nemamo ništa protiv uklanjanja upotrebe svinjetine ako je to zasnovano na pravom temelju. Mi mislimo da bezobzirna i pozamašna upotreba svinjetine i druge hrane životinjskog porekla jeste greh i ako mnogi, pa čak i neki od nas koji veruju sadašnju istinu, nisu bez krivice. To je greh jer začepkuje i zatupljuje mozak i u mnogim slučajevima uništava

organizam, ali mi, ni u kom slučaju, ne verujemo da u ovoj dipenzaciji evandjelja Biblija uči da je propisna upotreba greh. (Džejms Vajt, Sadašnja Istina, 4. novembar, 1850)

Džejms Vajt sledi tipičnu protestantsku odbranu za upotrebu svinjetine, viziju apostola Petra u Delima Apostolskim 10-oj glavi na ovaj način:

*Novi Zavet, umesto da uči da je upotreba svinjetine zabranjena, upravo daje dobro svedočanstvo da nije zabranjena. Uzmimo najpre slučaj Apostola Petra, kad ga je Bog hteo poslati da propoveda neznabošcima. Njegov jevrejski pogled i osećaji u odnosu na čiste i nečiste životinje, koje nemaju razdvojene papke, i **ne preživaju, pogledajte u 3. Mojsijevoj 11 glavi, morao je najpre biti uklonjen, pre nego što bi on mogao uvideti da Bog ne gleda ko je ko.** (Džejms Vajt, Sadašnja Istina, 4. novembar, 1850)*

Džejms Vajt pripisuje Petrovu odbojnost jelima od nečistih životinja, njegovom jevrejskom stavu i osećajima. On dalje nastavlja u članku sledeće:

Sigurno da su tu bile i svinje. Iznenađna pojava ovih životinja, nesumnjivo je probudila kod Petra jevrejske osećaje i predrasude. zato što je on smatrao mnoge od njih "NEČISTIM". U tom momentu stiže glas: "Ustani, Petre, pokolji i pojedi! A Petar odgovori "Ne tako, Gospode, ja nikada nisam jeo nešto pogano ili nečisto." Ova vizija i povezane okolnosti oslobodile su Petra od ovih predrasuda izdvajanja i otvorili mu put da propoveda i jede sa neznabošcima. (Džejms Vajt, Sadašnja Istina, 4. novembar, 1850)

U zaključku Džejms Vajt odlučno tvrdi:

Neki od naše dobre braće su dodali "svinjetinu" listi stvari koje Duh Sveti zabranjuje, i apostoli i starešine su se sakupili u Jerusalimu. Ali mi smatramo da moramo protestovati protiv takvog stava, pošto je u suprotnosti jednostavnog učenja Svetog Pisma. Zar da polažemo veći "teret" na učenike nego što su Duh Sveti i Apostoli našeg Gospoda Isusa Hrista smatrali za shodno. Bože sačuvaj. Budući da je njihova odluka bila ispravna, prouzrokovala je radost po

crkvama i to isto bi i mi trebali da prihvatimo i razlog radovanja po crkvama je zauvek prihvatljivo rešenje. (Džejms Vajt, Sadašnja Istina, 4. novembar, 1850)

Dobro je što je Džejms Vajt upotrebio liniju koja razdvaja moralni i ceremonijalni zakon da zauvek reši pitanje upotrebe svinjskog mesa za ishranu, tako da nema potrebe za dalje rasprave po tom pitanju. Osam godina kasnije, Elena Vajt, opominjući brata koji je postavljao upotrebu svinjetine kao pitanje primanja u članstvo, se izjasnila da postoji mogućnost da se dobije svetlost po tom pitanju uzdržavanja od upotrebe svinjetine, i da će to biti otkriveno ne samo jednoj osobi.

Videla sam da tvoj pogled u vezi svinjetine ne bi štetio ako bi ga zadržao za sebe. Ali po tvom rasudjivanju i mišljenju, ti si od toga napravio uslov primanja [207] i tvoji postupci jano pokazuju tvoju veru po ovom pitanju. Ako Gospod traži od svog naroda da se uzdržava od svinjskog mesa On će ih u to uveriti. On je isto tako voljan da pokaže svojoj iskrenoj deci njihovu dužnost, kao što je to pokazao dužnost osobama koje nije zadužio teretom Njegovog rada Ako je dužnost crkve da se uzdržava od svinjetine, Bog će to otkriti ne samo jednoj, dve, ili tri osobe. On će učiti dužnost svojoj crkvi. (Elen Vajt, 1T, 206,207)

Kada čitate ovo svedočanstvo Elene Vajt u Prvoj Svesci Svedočanstva za Crkvu naći ćete ovu primedbu Džejms Vajta koja je dodata nakon 1863.

Ovo neverovatno svedočanstvo je pisano 21 Oktobra 1858 god. To je skoro pet godina pre velike vizije 1863, u kojoj je Jelena Vajt dobila viziju o zdravstvenoj reformi i svetlost po tom pitanju. Kada je stigao pravi čas, predmet je došao na način da pokrene sve naše ljude! Kako je divan naš Bog u mudrosti i dobroti! Isto tako bi bilo neumեսno da se sada izbac i mleko, sol i šećer, kao što je bilo pitanje svinjetine 1858 godine. (Primedba Džejms Vajt-a u drugom izdanju; Pribeleška na kraju stranice 206 u prvom Svedočanstvu)

Nakon vizije Elene Vajt 1863 godine u vezi zdravlja, adventisti su počeli da gledaju drugačije na pitanje svinjetine. Neki su počeli da povezuju

zakone zdravlja sa Mojsijevim zakonom u vezi moralnih principa, a ne kao ceremonijalne principe koji su prestali sa krstom.

*Dr. Adam Clarke je jednom rekao da ako bi on prineo žrtvu paljenicu djavolu on bi prineo svinju punjenu cigaretama. Kada bi od njega tražili da blagoslovi hranu na stolu, on bi upotrebio sledeće reči: Gospode blagoslovi ovaj hleb, i ovo povrće i voće, **a ako možeš blagosloviti u evanđelju ono što si prokleo u zakonu, blagoslovi i ovo svinjsko meso.** "Bog je rekao za vreme Mojsija o svinjskom mesu "neka vam je nečisto". Kakve su promene morale nastati da bi ono bilo čisto i da bude dobra hrana za hrišćane? Da li je Bog promenio svoje mišljenje u vezi ovog predmeta? Da li se čovek toliko promenio da ono što je bilo nečista hrana za jevreje, sada je postala čista hrana za hrišćane? Ili se priroda svinjetine promenila? **Da li je promena od Jevrejskog doba popravila prirodu svinje?** Da li je smrt Božijeg Sina posvetila svinju? Da li je objavljivanje sjajnog Evanđelja Isusa Hrista celom svetu dalo Hrišćanima slobodu da jedu ono što je bilo gad jevrejima da jedu? (Džejms Vajt, Zdravstvena Reforma 1 Januar, 1872)*

SVINJETINA **SVINJETINA**

**Ceremonijalni
Zakon**

**Moralni
Zakon**

Po ovoj gornjoj izjavi vidimo da je Džejms Vajt pomerio pitanje jela svinjetine na drugu stranu linije koja deli ceremonijalni i moralni Zakon. To nije više ceremonijalna značka da pokaže razliku između jevreja i neznabožaca. To sada predstavlja moralni princip zdravlja koji nije ukinut na krstu. U predjašnjem članku istog izdanja (Zdravstveni Reformator) povezuje se razlika koja je napravljena za vreme Noja, gde se jasno pokazuje linija između čistih i nečistih životinja.

A Bog u svom neograničenom, strpljenju i saosećanju, da ne bi sami sebe uništili svojim gundjanjem i buntovništvom, dozvolio im je da upotrebljavaju kao hranu njegova stvorenja koja su bila manje štetna po njih. Njih je nazvao "čistom hranom" a u svojoj ljubavi i mudrosti zabranio im je upotrebu onih štetnijih. Njih je nazvao "nečistom hranom". Trebamo uzeti u obzir da podela na čiste i nečiste nije jevrejska. Setimo se da je razlika između čistih i nečistih životinja priznata za vreme patrijarha Noja, Prva Mojsijeva 7,2, skoro hiljadu godina pre Mojsija, i da prema tome nije jevrejska kako je napisao Džejms Vajt, u The Heath Reformer od 1-og januara, 1872

Noje

Mojsije

Novi Zavet

Čiste-Nečiste

Ovo je hrabar korak za protestante. Ovde se jasno vidi prepoznavanje moralnih principa u Mojsijevom zakonu. Naravno, uzelo je dosta vremena za promenu navika i da se nauči koje pojedinosti treba da se uključe, pa je sestra Vajt još 1882 godine upotrebljavala školjke ili ostrige. Pa ipak je po ovom pitanju još uvek postojala nejasnoća radi osnovne zabune u vezi Dva Zaveta. Protestanti su videli ovu eru Novog Zaveta kao poseban i različit vremenski period u kome su sada oni oslobođeni Mojsijevog zakona koga su smatrali ropskim jarmom. Stari Zavet koji je postojao do krsta jeste tip Novog Zaveta posle krsta. Ovaj način razmišljanja sprečio je mnoge Adventiste da uvide obilne blagoslove u Mojsijevom Zakonu.

Vizija Jelene Vajt 1863 zajedno sa zdravstvenim uverenjem ljudi kao sto su bili Josif Bejts i Steven Haskel, pomogli su da se shvatanje Mojsijevog zakona o čistim i nečistim životinjama prihvati kao moralno a ne ceremonijalno pitanje. Neki od Adventističkih Pionira su prihvatanje

Mojsijevog zakona u Trećoj Mojsijevoj shvatili kao upletenost moralnog principa i upozoravali su Adventiste u vezi toga.

Mi verujemo da postoji bolji temelj na kome se zasniva [zabrana svinjetine] od ceremonijalnog zakona ranijih predanja. Ako zauzmemo stav da zakon još uvek važi mi moramo prihvatiti ceo zakon, a onda ćemo imati u svojim rukama više nego što možemo da nosimo. (Urija Smit, "Čisto i nečisto meso", Review and Herald, 3 juli, 1883)

Ako prihvatimo za logično da ne trebamo jesti svinjetinu jer se to nalazi u Mojsijevom Zakonu, normalno je onda da trebamo prihvatiti i druge tačke Mojsijevog zakona, kao da zato postoji moralna osnova a ne samo ceremonijalna osnova. Urija Smith je postavio taj zakon na zdravstvenoj platformi, više nego na ceremonijalnoj. On se zadovoljio time da neupotreba svinjetine ima zdravstvene povlastice, ali nije hteo da u tome ide dalje, ne priznavajući da je logični rezultat ovakvog stava, da Mojsijev Zakon sadrži moralne principe koji se tiču i nas danas.

Još jedna kritična tačka na koju su se pozivali iz Mojsijevog zakona a u vezi bogoslužjenja bila je u vezi vremena Subote. Ne samo da su se naši pioniri obratili Mojsijevom zakonu za odgovor na ova pitanja, već su i andjeli pratili ovaj proces.

Gospodja. Vajt je dobila dve vizije gde joj je pokazano vreme početka Subote. Prva vizija je bila početkom 1847 god. u Topsham, Me. Vreme početka Subote u zoru, nije bilo ispravno. Ona je čula glas andjela koji je ponavljao ove reči "Od zalaska do zalaska ćete praznovati Subotu" Ponavljam ove reči: "Od zalaska do zalaska praznujte Subote svoje". (Urija Smit, Vizije Jelene Vajt str. 90)

Različite ideje su kružile u vezi toga kada treba početi Subotu. Neki su tvrdili da je izlazak sunca vreme za početak Subote dok su drugi tvrdili da je 6 sati posle podne tačno vreme. Jelena Vajt je dobila viziju da treba da ispravi ovu pogrešnu ideju koja tvrdi da Subota počinje sa izlaskom sunca, citirajući 3 Mojsijevu 23; 32. Ono što je značajno jeste da je andjeo

upotrebio ovaj tekst koji se ustvari odnosio na Pashu a ne na Subotu koja se ponavlja svake sedmice.

*U Trećoj Mojsijevoj 23:27-32 piše: **Desetog dana sedmog meseca je Dan Očišćenja, od večera do večera praznujte počinak svoj: Sabor sveti neka vam je; I mučite duše svoje i prinesite Bogu žrtvu ognjenu. (28) tog dana nemojte raditi ni jednoga posla: jer je dan očišćenja, da se očistite pred Gospodom Bogom svojim (29) i svaku dušu koja bi radila kakav posao u taj dan da se istrebi iz naroda svojega. (30) i svaku dušu koja bi radila ma kakav posao u taj dan ja ću zatrti dušu onu u narodu njezinu, (31). Ni jednoga posla nemojte raditi; to da je večna uredba od kolena do kolena u svijem stanovima vašim. (32) **Subota počivanje neka vam bude, i mučite duše svoje ; devetoga dana istoga meseca kad bude več, od večera do večera , praznujte počinak svoj.*****

Da bi andjeo mogao upotrebiti paragraf iz teksta o prazniku Pashe, mora značiti da postoji neka veza između sedmične Subote i Pashalne Subote. Nema teksta koji nam kaže da praznujemo sedmičnu Subotu od **večera do večera**. To smo naučili samo kroz praznik Pashe.

Opet je Mojsijev zakon upotrebljen za desetak koji su do tada nazivali dobrovoljni prilog, ali ovog puta andjeo sa neba je to učinio. Ovaj isti proces se dogodio, samo ovog puta je bio u pitanju desetak. Očigledno bez dogovora, E.J. Wagoner je počeo oduševljeno da objavljuje 1888 godine, da obećanja koja su data Avramu jesu obećanja koja se odnose i na nas.

U 9 ujutro starešina Wagoner nastavlja lekciju o zakonu i evandjelju. On razmatra Dela Apostolska 15 glavu. U spisima Jelene Vajt Dela Apostolska, 15 glava i druga i treća glava Galatima upoređena sa Rimljanima 4 glava. Njegov cilj bio je da pokaže da je ono oko čega se vodila borba bilo opravdanje verom u Hristu, čija vera nam je uračunata kao i Avramu, za pravednost. Zavet i obećanja data Avramu, zavet je i obećanja data i nama. ("Third

Days' proceedings," General Conference Daily Bulletin (Oct 21, 1888)

Predlog da su obećanja koja su data Avramu bila ista kao i ona data nama, potresla je temelj shvatanja Zaveta od strane Protestantskih Adventista. Umesto da je Stari Zavet bio samo tip koji je upućivao na Novi Zavet u Hristovo vreme, Wagoner je tvrdio da je novi Zavet postojao i funkcionisao i u Starom Zavetu. On je tvrdio da su Stari i Novi Zavet lično iskustvo srca i da su postojali i pre i posle krsta.

K r s t

Staro zavetno iskustvo

Novo Zavetno Iskustvo

Shvatanje da je i u Starom i u Novom Zavetu – bilo bitno iskustvo srca, jeste pitanje koje naši pioniri nisu uočili. Ova dvozavetna iskustva su bila dve paralelne dispenzacije koje su se podudarale i u Starom i u Novom Zavetu. I Starozavetna i Novozavetna iskustva su kao paralelne tračnice koje su se provlačile od Kaina i Avelja sve do Zveri i njenog žiga kao i Pečata Gospodnjeg o kome se govori u Otkrivenju, kako kaže Paul Penno, Golgota na Sinaju, 2003, strana 6

Ovaj novi naglasak Vagonera naveo je neke Adventiste da se vrate u Stari zavet i vide večno evanđelje koje otkriva Božju večnu i stalnu ljubav. Ovaj naglasak se počeo odražavati u spisima Jelene Vajt. Kada je 1890 godine izašlo novo izdanje knjige Patrijarsi i Proroci ona je dala sledeću izjavu u vezi mesa:

Zabrana anđela uključivala je "svaku nečistu stvar". Razlika između artikala hrane kao čistih i nečistih nije bila samo ceremonijalna i proizvoljna regulacija, već je bila zasnovana na sanitarnim principima. Za poštovanje ove razlike može se u velikoj meri pratiti čudesna vitalnost koja je hiljadama godina odlikovala Jevrejski

narod. Načela umjerenosti moraju se nositi dalje od puke upotrebe duhovnih alkoholnih pića. Upotreba stimulativne i neprobavljive hrane često je jednako štetna po zdravlje. (Elen Vajt, Patrijarsi i Proroci, 563)

Učenja Waggonera su naterala Jelenu Vajt i ostale da gledaju drugačije na Starozavetne principe. Ako je Novi Zavet postojao i funkionisao u Starom zavetu, da li postoji mogućnost da su mnogi principi Novoga zaveta postojali i funkionisali u Starom Zavetu i da su mnogi principi Mojsijevog Zakona u stvari u Novom Zavetu? Jelena Vajt je dala zadivljujuću izjavu u istoj knjizi Patrijarsi i Proroci:

*“On nije ni onda poverio svoja pravila pamćenju ljudi koji su bili skloni zaboravu Njegovih naredbi, nego ih je napisao na pločama od kamena. On je uklonio od Izrailja svaku mogućnost mešanja neznabožačkih tradicija sa njegovim svetim pravilima, i sa zabunom Njegovih zahteva sa ljudskim propisima i običajima. Ali nije prestao da im daje principe Dekaloga. Ljudi su pokazali koliko su lako zavedeni, tako da On nije ostavio nijedna vrata otvorena iskusenju. Mojsiju je naredjeno da zapiše pravila i propise onako kako Gospod to od njega traži, u svim pojedinostima kojih treba da se oni pridržavaju. Ova uputstva u vezi njihovog odnosa i njihovih dužnosti prema Bogu, međusobnih odnosa i odnosa prema strancima **su samo detaljniji principi Deset Zapovesti uveličani na specifičan način tako da niko nema priliku da ih pogrešno shvati. Oni su dati da sačuvaju Svetost Deset Zapovesti koje su bile uklesane na kamenu.**” (Elen Vajt, Patrijarsi i Proroci, 364.1)*

Ova ideja da su Mojsijevi spisi samo detaljna uputstva koja uveličavaju Deset Zapovesti, bila je veliki iskorak vekovnog Protestatskog razumevanja. Pa ipak to je bila svetlost koja je došla iz 1888 poruke u vezi Zaveta koja je pognala ovu revoluciju.

Ovo je dovelo ljude, kao što je bio Urija Smith u takvu situaciju da nisu znali kako da se snadju. I umesto da prihvate ovu svetlost kao istinu da je Božije Jevandjelje postojalo od početka sveta, on, Butler i drugi su se

suprostavili svetlosti koja bi im omogućila da drže sve Božije zapovesti verom Isusovom.

1890 god. Jelena Vajt je dobiila viziju sa neba u kojoj je razumela objašnjenje na ovo pitanje u vezi zaveta, kako je Wagoner to učio. Uskoro posle toga ona je napisala sledeće Uriji Smitu 1890:

“...pokazano mi je pretprošle noći da su dokazi u vezi zaveta jasni i uverljivi. Ti lično (Smith), brat B.Butler, brat C i ostali, trošite svoju istraživačku sposobnost u ništa, samo da bi dokazali i uspostavili drugačiji stav od onoga što je brat [E.] Wagoner izneo.” (Pismo 59, 1890, strana 6 (Uriji Smitu), Mart 8, 1890)

Ova reakcija vodja crkve na Wagnerovu poruku je navela Jelenu Vajt da shvati da je crkva zauzela pogrešan stav prema zakonu u Poslanici Galatima u vezi Zakona što je dovelo do rasprave u vezi tog predmeta.

Činjenica da su zanemarili negovanje Hristovog Duha i zauzeli pogrešan stav u vezi rasprave oko zakona u poslanici Galatima - pitanje koje mnogi nisu dobro razumeli pre nego što su zauzeli pogrešan stav, — crkva je doživela žalostan gubitak. “Zapisano u dnevniku Jelene Vajt. Februar 27, 1891. EGW 1888, p. 894.)

Da li je ovo jasno shvatanje odnosa izmedju zaveta i zakona pomoglo Jelenu Vajt da konačno 1894 prestane sa upotrebom mesnih proizvoda, više od 30 godina kasnije od velike vizije u vezi zdravlja? Ovde je vreme zaista zanimljiva činjenica.

Ovim novim shvatanjem Novog zaveta, posle 1888 god, da Novi zavet postoji u ustvari još u Starom zavetu, Jelena Vajt je nastavila da daje neverovatne izjave.

Mojsijeve reči Izrailju, odnosno naredbi i zapovesti Gospodnjih su isto upućene nama. On kaže “držite ih i izvršujte; jer će to biti mudrost vaša i pamet vaša u očima naroda, koji će, kad čuju za sve ove zakone, reći “Ovaj je veliki narod sasvim mudar i pametan. (SW, Mart 21, 1895.)

Elena Vajt ovde citira 5 Mojsijevu, 4:6 i kaže da mi ovo treba da proučavamo i držimo. U tipičnom protestantskom shvatanju zaveta ovo nije moguće prihvatiti, jer im se čini sasvim nelogično i radi toga je Adventistička crkva tu pokleknula i obustavila napredak u držanju svih Božijih zapovesti i naredaba, verom Isusovom.

1905 godine Elena Vajt nastavlja ovu temu o Mojsijevom zakonu i piše nam sledeće:

Završne reči proroka Malahije su proročanstvo o radu koji treba da se obavi u pripremi i za Prvi i za Drugi Hristov dolazak. Zaključak za ovo proročanstvo počinje sa opomenom i strogim ukorom, "Zapamtite zakon Mojsija sluga mojega, kome sam ja dao na Horebu, naredbe i zakone. {SW, Mart 21, 1905 par. 1}

U svetlosti poruke 1888, odnosno zaveta, koji još principi se nalaze u Mojsijevom Zakonu, koje bi trebalo prebaciti sa ceremonijalne na moralnu liniju koja ih razdvaja a koju liniju su ostale Hrišćanske crkve stvorile? Ako se put shvatanja o zabrani upotrebe svinjetine pretvorio u blagoslov, umesto ceremonijalnog ograničenja, koji još dragulji postoje koje je Bog dao za blagoslov Izrailju, koji može da sadrži blagoslov i za nas danas?

Očigledno princip desetka se nalazi u Mojsijevom zakonu i uspeo je da se prebaci sa strane Mojsijevog ceremonijalnog zakona kod adventista. Evo pogledajte primedbe Elene Vajt kako je to prešlo na svome putu u hrišćanstvo:

Držanje Subote po Moralnom zakonu, nije bio teret osim kad je bio prekršen i bio je povezan sa kaznama. Sistem desetka nije bio teret za one koji nisu skrenuli s plana. Originalni Zakonodavac ovog sistema za Jevreje, nije ga povukao, niti umanjio. Taj sistem još je na snazi i postaje sve jači, sada, proporcionalno sa potrebom da se proširi rad spasenja duša i iznese na videlo danas u hrišćanskoj eri.. (Elen Vajt, Svedočanstvo za crkvu, treća sveska, strana 392 (1872-1875)

Ono što je važno o čistoj i nečistoj mesnoj hrani, jeste da za to ne postoji niakav dokaz da su ti principi postojali pre pada u greh. Mi saznajemo za čiste i nečiste životnje u vreme Noja. A o desetku tek za vreme Avrama. Ali nista pre pada u greh. Da li su Biblijskih 10 Zapovesti izašle na površinu pre pada u greh, ili posle pada u greh? I da li su Biblijske zapovesti uspostavljene nakon što je čovek pao u greh? A još uvek postoje kao važeće nakon Isusove smrti na krstu? Ako su i zdravstveni zakoni i zakoni o desetku uspostavljeni posle pada u greh, kakvi su onda bili principi pre pada u greh, a nakon greha prošireni i uveličani?

Isto kao što je Džejms Vajt 1850 štitio upotrebu svnjetine, on je isto tako govorio protiv zakona o držanju praznika Gospodnjih. U svom prvom izdanju, gde je on plemenito branio istinu o Suboti, vidimo način njihovog razmišljanja, koji je kasnije kočio napredak Božijeg naroda, a koji je E.J. Waggoner obrazložio 1888, ali koje izlaganje je, nažalost, crkva kao celina, odbacila do današnjeg dana.

U Bibliji ili Svetom Pismu, postoji očigledna razlika između Mojsijevog zakona i Gospodnjeg zakona. Mojsijev zakon je bio o telesnim ceremonijama i Mojsije ga je pisao svojom RUKOM, i stavio u KNJIGU. Božji Zakon od deset Zapovesti je pisan PRSTOM BOŽJIM na DVE KAMENE PLOČE. Jedan je pod imenom KNJIGA ZAVETA a druga PLOČE ZAVETA. Mojsijev zakon je bila senka koja će nestati kada dodje novi, drugi i bolji zavet. (Džejms Vajt, Sadašnja Istina, Jul 1849)

Postoji stvarna razlika između Božijeg Zakona napisanom na kamenim Pločama i Mojsijevog Zakona napisanom u knjizi. Problem koji je Džejms Vajt imao bio je u tome što je on imao shvatanje koje je vladalo

pre 1888 god kada su celi Mojsijev Zakon smatrali kao senku. Tako da je **sav** zakon smatran kao senka koja će nestati na krstu. A ne sistem zakona o žrtavama.

Umesto da su shvatili da je samo Zakon Žrtvenog sistema bio klasifikovan kao senka koja će nestati, **celi** Mojsijev zakon su smatrali kao senku koja će nestati na krstu.

Posle toga su Adventisti počeli da prihvataju desetak i zdravstvene zakone koje su uzeli iz Mojsijevog zakona. I to je prouzrokovalo napetost po predmetu Zaveta. Wagoner je poslat da to ispravi ali njegova poruka je bila odbačena a Hristos je bio veoma razočaran što je crkva odbila da prihvati veru Isusovu koja bi se pokazala u poslušnosti svim zapovestima Gospodnjim.

Ponovo vidite razliku izmedju reči koje je Džejms Vajt rekao pre 1888 godine i Elene Vajt posle 1888 u vezi odnosa izmedju Deset Zapovesti i Knjige Zakona.

Shvatanje Pre-1888 Džejms Vajt

Mojsijev zakon je bio senka onoga što je ukinuto kada je došao novi, drugi i bolji zavet. Njegovi telesni obredi" i "zrtve" "jela i pića", i razna pranja" "su svi zakovani""na krstu" kada je Jagnje Božije prolilo svoju najdragoceniju krv. {Juli 1849 JW, PTJW 3}

Shvatanje Jelene Vajt posle 1888

*Mojsiju je naredjeno da piše, onako kako mu je Bog naredio, kazne, i zakone u najmanjim detaljima, šta se očekuje. Ova uputstva u vezi dužnosti ljudi prema Bogu, jedno prema drugome i prema strancima bili su ustvai **principi deset zapovesti uveličani, i dati na specifičan način**, da niko nema potrebu da pogreši. (Patrijarsi i Proroci, 364)*

Primećujete da je Džejms Vajt govorio o tački Mojsijevog zakona, koju je on razumeo da su senke, i da se one odnose na žrtve i prinose . Pa ipak njegova izjava o delu Mojsijevog Zakona koju je on uzeo u obzir smatrao

je kao senku. Taj deo bile su žrtve i prinosi. Ipak njegova izjava da je Mojsijev zakon samo senka, nije bila specifična i tako je izgledalo kao da je imao na umu da je sav Mojsijev zakon bio senka onoga sto sledi. Ovo je standardno protestantsko razumevanje, i prema većini njih uključuje Subotu. Da bi adventisti prihvatili Subotu, celo pitanje Zaveta bilo je u pitanju, ali ovo je uzelo mnogo godina.

Razumljivo je, zašto je po shvatanju Džejms Vajta, bilo sasvim prirodno, da poput tog razumevanja Zaveta napravi sledeću izjavu 1849 godine u drugom izdanju časopisa 'Present Truth' (Sadašnja Istina) sledeći članak:

Rukom pisana pravila koja su prikovana na krstu za vreme raspeća, bili su tipični ceremonijalni Mojsijevi Zakoni koje je Mojsije svojom rukom napisao u knjzi. Raspeće je bila linija koja je delila dve Dispencacije. "u polovinu nedjelje ukinuće žrtvu i prinos..." (Danilo 9:27) Prvi zavet, koji je imao redosled Božanske službe, i zemaljsku svetinju, bio je senka drugog boljeg zaveta. Zakon je bio senka a Evandjelje telo, koje je stvaralo senku; i pošto svaka senka dostiže do tela a ne dalje, veoma je jasno da su ukinute i žrtve i prinosi, i mladine, i praznici i Subote Jevrejskog zakona. Kada je dragoceno telo i krv Božijeg Jagnjeta prineta na krstu. Ovo je to što apostol Pavle naziva "prikova ga na krst" i da vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote; koje su sve bilo senka onoga što će da ode; a telo je Hristovo." (Džejms Vajt, Present Truth, August 1849)

Očigledno da je Džejms Vajt zaključio da su praznici, mladine (mladi mesec) prikovani na krstu, radi ove linije koju je on video kao podelu između dve dispencacije prvog i drugog zaveta. Ovo učenje Džejms Vajta je standardna protestantska teologija, da je Stari Zavet tip Novoga i prema tome ga treba **zameniti** novim. Vagnerova poruka 1888 god. stavlja ovu ideju na izazov ili pitanje, da postoji jasna linija po kojoj se smatra da je celi Mojsijev zakon kao Senka a da je samo Novi Zavet realnost.

Važno je zapaziti da je KJV prevod (King James Version) Kološanima 2:14-17 prevedena iz ove perspektive tumačenja zaveta. Potrebno je naći

dodatne reči da se to izopači i napravi da pasuje. Ako se dodatne reči izbace i bolje razgleda ovaj stih, u svom sadržaju, otkrićete nešto potpuno drugačije. (Pogledajte knjižicu “Poštovanje prema Kološanima, 2: 16,17)

Da li u praznicima Gospodnjim postoji moralni blagoslov ? Tačno je da praznici Gospodnji ukazuju na Hristov rad posle Krsta, ali možemo li tvrditi kao Džejs Vajt 1849 da su sveti ceremonijalni ili možemo napredovati u svetlosti 1888 poruke da vidimo moralne blagoslove za narod Gospodnji u ovim Saborima?

I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih, koja učini. (1 Mojsijeva 2:3)

Vidimo da je Gospod blagoslovio Subotu u samom početku a poruka 1888 nas uči da je ovaj blagoslov Božija lična prisutnost.

*Iz kog razloga je sve ovo učinjeno? Zašto je Subota data? [Zbor: "Za čoveka"] Ona je data za čoveka. Dobro, onda se Bog odmorio i stavio Njegov duhovni odmor u ovaj dan radi čoveka, zar ne? [Zbor: "Da."] Gospod se okrepio i radovao toga dana radi čoveka. **Blagoslov kojim je Gospod blagoslovio Subotu, bio je radi čoveka. Svetost koju je Njegove prisutnost donela i dala ovom danu, bila je radi čoveka. Njegova prisutnost je posvetila ovaj dan radi čoveka. Zar nije onda da čovek kroz Subotu može da sudeluje u Njegovoj Prisutnosti i da se ličnim iskustvom, kroz Njegovu prisutnost, upozna sa Gospodnjim Duhovnim odmorom. Duhovni blagoslovi, svetost, Gospodnja prisutnost, ga posvećuje? Zar to nije ono što je Bog nameravao da Subota donese čoveku? Prema tome čovek koji dobije ovo sve u Subotu jeste čovek koji drži Subotu. I to on dobro zna. On to zna i oduševljen je da to zna. A.T Jones, Propoved, Buletin Generalne Konferencije 20 Mart 2, 1893***

... Subota sadrži Božije posvećenje jer ona nije samo blagoslovena već i posvećena, jer ju je Bog ne samo blagoslovio već i posvetio, - odvojio za Svetu upotrebu u Gospodnjoj službi,—da Gospodnja prisutnost može u njoj prebivati; jer to nije privremena poseta nego

stalno prebivalište Božije u mestu. posvećenja jer stoji napisano: "Izrael će biti posvećen mojom slavom" Ja ću živeti usred Izrailja i biću njihov Bog" Druga Mojsijeva. 29:43 (margina), 45 Tako da je sa Subotom povezana Božija stvaralačka moć, odmor Gospodnji, blagoslov Gospodnji, prisutnost Gospodnja, koja ga posvećuje, i stalno prebivalište Božije prisutnosti koje ga čini svetim. (A.T. Jones, RH, June 6, 1899)

Vrednost Subote kao vaspitno sredstvo je od neprocenjive vrednosti. Što god Bog traži od nas, on nam uzvraća obogaćeno, njegovom slavom. Desetak koji je on tražio od Izrailja, odvojen je da bi se među ljudima održala predivna lepota, uzorak Njegove Svetinje na nebu a simbol Njegovog prisustva na zemlji. Deo našeg vremena koje On od nas traži, nosi Njegovo ime i pečat. "To je znak ,On kaže, "između mene i vas; . . . da znate da sam ja Gospod; "Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga. (2. Mojsijeva 31:13; 20:11.) **Subota je znak Gospodnje stvaralačke i spasonosne moći. Ona nas upućuje na Boga kao izvor života i znanja jer je znak između mene i vas od kolena do kolena, da znate da sam ja Gospod koji vas posvećujem potsea čoveka na prvu slavu, i tako svedoči Božijoj nameri da obnovi u nama Njegov lik.** (Vaspitanje st. 250 (1903)

Subota je očigledno dar prisutnosti Boga kroz Hrista na poseban način. Kad god se imenuje Subota, tu se pokazuje dragoceni dar Njegove prisutnosti. Isus je govorio o Subotnom iskustvu kada je rekao:

" Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vam dati odmor." (Matej 11:28)

U Grčkom jeziku reč za odmor je anapausis. Grčki Stari Zavet ili Septuaginta, upotrebljava istu reč u 2. Mojsijevoj 31:15

"Šest dana neka se radi; a sedmi je dan subota, odmor, [anapausis] svet Gospodu;"

Na Jevrejskom jeziku ova reč je **shabbaton** (broj 7677 u *Strong Konkordansu*). Ovaj doživljaj odmora, se realizuje Subotom ili na Subotni Dan, i doživljava se Hristovim Duhom . Prema tome kad god Subota stiže Božijem narodu, odmor Gospodnji se pokazuje na poseban način, i time nas posvećuje i zapečaćuje nas. Ista ova reč “anapausis” - ostali doživljaji, koji se nalaze u Mojsijevom zakonu, se nalaze i u Svetim Praznicima u Sedmom mesecu.

Praznik Truba

“Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: prvog dana sedmoga mjeseca neka vam je odmor subotni, kaži sinovima Izrailjevim, i reci: prvi dan sedmoga mjeseca neka vam je odmor, spomen trubni, sabor sveti.” (3 Mojs. 23:24)

Dan Pomirenja

“Neka vam bude dan od odmora [7676] ili počivanja, [7677] i mučite duše svoje: devetoga dana istoga meseca kad bude večer, od večera do večera praznujte subote svoje.” (3.Mojsijeva 23:32)

Praznik Senica

“Ali petnaesti dan toga meseca sedmoga, kad saberete rod zemaljski, praznujte praznik Gospodu sedam dana; prvi dan će biti subota (odmor) [7677] i osmi će biti odmor.(Subota) [7677]” (3 Moj. 23:39)

Svi ovi praznici su označeni kao Subota. Svaki put dolazi Duh Hristov svojim posvećujućim uticajem.

Kao što se propisi o desetku i zdravstveni propisi pojavljuju posle pada čoveka, tako isto propisi u vezi praznika Gospodnjih se pojavljuju posle pada čoveka. Kažem da se pojavljuju posle pada, jer nema Biblijskog dokaza da su oni postojali ili nisu postojali pre pada. Ako su se zdravstveni propisi i desetak prebačeni preko ove razdvojne linije, koje su pale crkve načinile, zašto onda divan duh Isusa Hrista ne može da predje preko ove zbnunjujuće razdvojne linije, i Božijem narodu podari

specijalno vreme osveženja? Ako Subota Sedmoga dana poseduje moralne blagoslove zar praznici, koji nose ime subote u sebi, ne nasledjuju puninu Subotnih blagoslova? Kao što i Hristos nasledjuje puninu Božije slave,, zar Praznici ne odsjajuju slavu Subote u punini?

Pogledajte moralnu povezanost koju Jelena Vajt daje u vezi sa Praznicima Gospodnjim:

Ponovo je narodu bila istaknuta svetost godišnjih Subotnih praznika i njihove svete dužnosti, kada su svi muški u narodu trebali da dodju na sabor pred Gospodom i donesu Njemu svoje darove zahvalnosti i Prvine Njegovih blagoslova. Cilj ovih pravila ni je bio da se primorano istakne Božanski suverenitet, . Sve je bilo radi dobra Izrailja. (Patrijarsi I Proroci st. 311)

Kako se narod opominjao na svetu (moralnu) dužnost Subote? Tako što su uspostavljeni godišnji praznici. Zašto su praznici uspostavljeni? Zato da Božiji narod prinese (moralne) žrtve zahvalnosti i za (moralno) dobro Izrailja. Da bi praznici postali sveti spomen moralnih principa Subote i za moralno dobro Izrailja, zar ne bi trebali da budu prožeti bilo bi nemoguće bez Gospodnje prisutnosti, da postanu sveti spomen moralnih principa Subote, zar oni ne bi trebali da budu prožeti divnim Duhom Hristovim, da bi se to zaista mogla nazvati Subota! Da li je moguće držati Praznike Gospodnje bez prisutnosti Gospodara Praznika?

Istina je da su se isto prinosile i žrtve u ovo vreme, ali one su se takodje prinosile svake Subote.

Tada prinosaše Solomun žrtve paljenice Gospodu, na oltaru Gospodnjem, Koji načini pred trijemom, što trebaše od dana na dan prinositi po zapovesti Mojsijevoj u Subote i na Mladine i na praznike, prijesnijeh hlebova, i na praznik sedmica, i na praznik sjenica" (2 Dnevnika, 8:12-13)

Uklanjanjem rtvenog Sistema iz zakona, nije uklonjen divni Hristov Duh od Subote.. Da li mi stvarno verujemo da je Hristova smrt, u stvarnosti umanjila Subotu u mestima gde se pokazala? Kad bi se praznici uklonili,

da li je smanjena sila subote koja je dana da se Božiji narod posveti i zapečati?

Moje lično uverenje je da jeste, da kao što su desetak i zdravstvena pravila prekoračila preko linije koje su pale crkve uspostavile u vezi Zaveta, tako i Praznici Gospodnji i ovo vreme, slobodno mogu da predju preko ove linije. Kada se shvati pravi značaj Zaveta, Duh Subote, uveličan Praznicima Gospodnjim, i da će nam doći ako mu otvorimo svoja srca u veri andjeoske vesti sa Subotom. On je postavio temelj za druge da otkriju. Tako je i E.J. Wagoner postavio temelj za druge da sa radošću otkriju.

Tačno je da E.J. Wagoner nije povezo Zavete sa Praznicima, ali isto tako ni William Miller nije povezo Poruku Prve Andjeoske vesti sa Subotom.

Zašto je Isus izgovorio ove reči za vreme Velikog Praznika: “*Ko je žedan neka dodje k meni i pije*”? (Jovan, 7; 37)

A u poslednji veliki Dan Praznika, stajase Isus I vikaše govoreći: 'KO JE ŽEDAN NEKA DODJE K MENI I PIJE'. (Jovan 7:37)

Da li možda radi toga što je poslednji veliki dan praznika Senica bio Shabbaton, kada Hristova prisutnost donosi uveličani značaj Suboti?

Zašto je Isus čekao do Pedesetnice da izlije divnu prisutnost svog Duha u velikoj meri? Zar On nije to mogao dati u punoj meri odmah nakon svog vaskrsenja? Zašto je čekao do Praznika Pentakosta ili pedesetnice? Nije li to radi toga što je bilo određeno vreme za izlivanje većih blagoslova?

Da li možete da vidite da su vrata Svetinje na nebu širom otvorena Subotom? Da bi se veći blagoslovi mogli izliti u to vreme i u svako drugo vreme koje u sebi sadrži reč Subota?

Jezekilja, 46:1: “Ovako veli Gospod Gospod vrata unutrašnjega trema, na istonoj strani, neka su zatvorena u šest radnih dana, ali u subotu neka se otvaraju, i na dan mladine neka se otvaraju.”

Uočljivo je da su vrata Svetinje otvorena za vreme Mladine.. Da li Gospodnja deca primaju lečenje sa drveta života u toku Mladine? (svakog Mladog Meseca)

Otkrivenje 22:2: "Nasred ulica njegovijeh i s obe strane reke, drvo života, koje radja dvanaest rodova, dajući svakog meseca svoj rod,i lišće od drveta bijaše za isceljivanje narodima."

Očigledno da su Božija deca očekivala blagoslove od Boga u tim danima, za svetlost i osveženje. Oni bi često odlazili u to vreme kod proroka da dobiju reč sa neba.

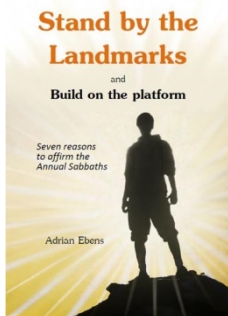
"A on reče, : Zašto ćeš danas k njemu? Nije ni mladina, ni subota. A ona reče, ne brini." (2 Carevima 4, 23)

Pozivam vas da okusite i vidite da je dobar Gospod. U ovim osobitim vremenima. Ne plašite se onih koji vam govore da ovo ne treba da činite da bi se spasli. To je legalizam. Mnogi kažu:

"Ne dotiči se , nemoj da probaš, nemoj sa tim da rukuješ;" (Praznike Gospodnje) (Kološanima 2:21)

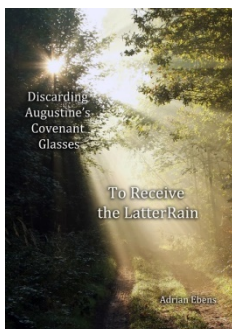
Pa, kako kaže Pavle - ovo su nauke i zapovesti ljudske. Ne slušajte rugače (potsmevače) koji su se zakopali u razumevanje Zaveta pre 1888. Izadjite na svetlost i uživajte slobodu Subote u njenoj celini. Da li se snalazite preko razdvajajuće linije palih crkava i onih koji uporno odbijaju svetlost 1888? Da li možete bez straha, da čujete poziv – "Pamtite zakon Mojsija , sluge mojega, kojemu zapovedih na Horivu, za svega Izrailja, uredbe i zakone." (Malahija 4,4) Duh i Nevesta govore – dodji, okusi i vidi da je Bog dobar. Dobra je zemlja i mi smo u stanju da je osvojimo i posedujemo.

Stajati na

Adventni pokret bio je izgradjen na temeljima iz Otkrivenja 14:12, kao onih koji čuvaju zapovesti Božje i veru Isusovu. Iz tih temelja, ova brošura nam otkriva vezu između razumevanja Hristove pravednosti i njenog javljanja u poslušnosti svim Božjim zapovestima.

Odbacivanje Avgustinovih zavetnih naočala

Saznajte kako je sistem Zaveta, razradjen od strane Avgustina, doprineo da primanje Poznog dažda bude zaustavljeno kroz propovedanje najdragocenije vesti iz 1888-e godine.

Sveštenik doveka

“Hristovo sveštenstvo počelo je onoga trenutka kada je čovek sagrešio. On je tada postao sveštenik po redu Melhisedekovom.” Sotona je mislio da je Gospod povukao svoju mišicu od čoveka, ali Zvezda nade osvetlila je mračnu i sumornu budućnost kroz evandjelje koje je propovedano u Edemu.” (Manuskript, 43b-1891, 4.jul 1891)

Ceremonijalna razdvojna linija

Adventistička istorija puna je borbe i debata po pitanju kada i gde se Stari zavet, sa svim svojim obredima i ceremonijama, počinje i završava. Kao i sve druge protestantske crkve iz kojih su došli, i adventisti su dugo prihvatili opšte mišljenje da se sve staro i jevrejsko završilo sa Hristovom smrću. Za sve ostale protestante, to je obuhvatalo i Subotu. Ali ne i za adventiste koji su nedavno bili osudjeni četvrtom zapovešću. Moralni zakon je večan; zakon Mojsija je prikovan na krst. Mojsije je zakucan na krstu. Ali, šta ćemo sa desetkom, opijanjem alkoholom i nečistim mesom? Sve više rastući spisak Mojsijevih zakona bio je prenesen kroz ceremonijalnu liniju razdvajanja. A tada je nastupila 1888-a godina. Posledice su bile neosporive. Nešto se moralo promeniti. Linije borbe bile su postavljene a sve ostalo – ostalo je istorija.

U istoriji adventizma

Maranatha Media
TRSC